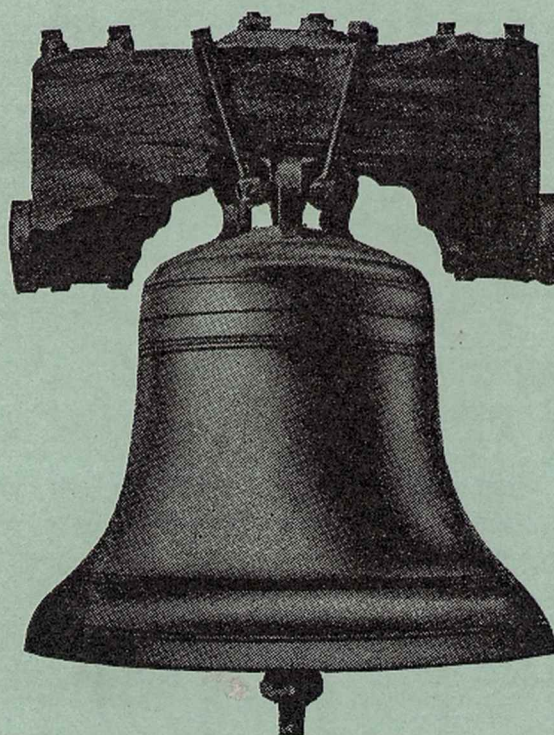

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

PETIS-GI Į PETĮ, NA VYRAI, KAS GALI,
SUSTOJĘ Į DARBĄ UŽ MYLIMĄ ŠALĮ,
PRIKELKIME LIETUVĄ MŪSŲ.

UŽ IŠLAISVINIMĄ LIETUVOS
UŽ IŠTIKIMYBĘ KANADAI
UŽ SANTARVĖS PERGALĘ

FOR LIBERATION OF LITHUANIA
FOR LOYALTY TO CANADA
FOR VICTORY OF THE ALLIES

GEGUŽĖS - MAY, 1941

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

(INDEPENDENT LITHUANIA)

Gegužės-May, 1941

Vol.1, No.3

Prenumerata metams:

Kanadoje..... \$1.00
Kitose Šalyse..... \$1.50
Išleidžia Kanados Lietuvių
Taryba, Box 1046, Postal
Station C. Toronto Canada.

Yearly subscription rate:

Canada \$1.00
Foreign countries \$1.50
Published by Lithuanian Council
of Canada, Box 1046, Postal
Station C. Toronto, Canada.

RUSIJOS-JAPONIJOS SUTARTIS.

Maskva pasirašydama nepuolimo sutartį su Japonija dar kartą irodė, kad raudonojo Kremliaus viešpačiai dirba ranka rankon su ašimi prieš demokratijas. Kaip 1939 m. Ribbentropo-Molotovo paktas atrišo Hitleriui rankas sunaikinti vakarų civilizaciją, taip Japonijos užsienio reikalų ministro Yosuke Matsuoka ir Maskvos biurokratų nepuolimo sutartis sustiprino ašį realizuoti savo interesus tolimuose rytuose. Neužmirškime, kad geltonas Matsuoka nuvyko į Maskvą ir pasibučiavo su raudonu diktatoriumi, prieš tai aplankęs Romą ir Berlyną-juodą ir rudą diktatorių.

Jungtinių Amerikos Valstybių karo laivyno sekretorius, Frank Knox, numato, kad ši sutartis yra paskūtis ašies mazgas prieš Ameriką.

Šis paktas uždavė skaudžiausią smūgį Kinijos liaudžiai, kuri veda žūtbutinę kovą su Japonijos imperialistais, isiveržusiais jos žemėse. Maskvos pasiteisinimas, kad ir ant toliaus neatsisako vesti prekybą su Kinija-nieko nereiškia. Juk ji niekad neatsisakė priekiauti nei su viena valstybe, kurias Hitleris jau sunaikino ir kitas siekia sunaikinti.

Budinga ir tas, kad Maskva pripažino Japonijos agresiją Mangolijoje Mančuoko grobi-teisėtu, kaip ji pasirašydama sutartį su Vokietija turėjo, be abejo, pripažinti Hitlerio agresiją: Austrijoje, Čekoslavakijoje ir kitur, nieko nekalbant apie tai, kad rusų-vokiečių sutartis buvo vyriausia priežastimi šio baisaus karo.

SUGAVO SLAPTĄ HITLERIO RADIO.

Neseniai, Kanadoje ir Jungtinėse Valstijose, buvo girdima oro bangomis keista hitlerinė propoganda. Tam tikru laiku, vakarais, iš stoties C.P.C. buvo tranceliuojama prieškarinė propoganda: kad šis karas yra imperialistinis, kad darbininkai neprivalo jį remti ir t.p. Slapto radio propogandistas dažnai kreipdavosi su propoganda į karėivius, jų žmonas ar tėvus, kad jie aukuojasi ne savo interesams.

Policijai ėmė per virš mėnesio laiko kol susekė šią slaptą radio ir areštavo jos operatorių. Pasirodė, kad tranceliavimo aparatas buvo įtaisytas automobilyje ir pasiekdavo klausovus iš Toronto Ont.

per tūkstančių mylių ir visas puses. O tos mistėriškos "C.P.C." reiškė ne ką kitą, kaip Communist Party of Canada.

Slapto radio operatoriumi, kaip pasirodė, buvo 28 metų, anglų tautybės vyras Allan B. Parsons, iš Oshawa, Ont. Laike teismo, šis Hitlerio agentas prisipažino, kad jis, kaip radio technikas, pats įtaisė šią motoru kilnojamą radio aparatą. Taipgi, kad visas aparato įtaisymas išlaidas padengė Kanados Komunistų Partija, kuri mokėjo jam

ir algą ir paruošdavo propogandine programos tekstą.

Už demoralizavomą Kanados karinių pajėgų, Allan B. Parson gavo tik du mėtus kalėjimo.

Čia tenka priminti, kad Gestapo-Ogpu kontroliuojama spauda, įskaitant ir lietuvių kalba leidžiamą Liaudies Balsą. Ne vienu žodžiu apie tai neprisiminė. Mato mai slepia nuo eilinių partijos narių ir pasekėjų savo hitlerinį darbą.

DEL LIETUVOS LABO.

Mūsų tautos sveikajai išėivijai šiandieną yra skiriama svarbi ir sykiu sunki pareiga. Kaip tą pareigą mes mokesime atlikti, tikrai iš to jaunesnioji karta galės spręsti kokiame kulturiniame laipsnyje mes buvome šiuo svarbiu mūsų tautai momentu. Kad vėliau nepriesieitų mums gailėtis, o jaunuoliams nepaliktoje pasityčiojimo objektu, privalome būti netiktai labai akylūs, bet ir pakantūs.

Už laisvą Demokratine Lietuvą stoja krikščionys demokratai, social-demokratai, liaudininkai ir didesnioji dalis tautininkų. Lietuvybės išsižada tikrai komunistai. Bet komunistai žinodami ankstyvesnius tarpsrovinius plyšius stengiasi visokiais budais tuos plyšius didinti.

Jeigu pasitaikius progai susitiks jie laisvesnių pažiūrų žmogų, tai tuojaus pradės jį visaip "augštinti", o ant galo pridurs: "girdėjau kad ir tu jau po Kunigo skvernu palindai". Žmogui, kuris žino gerai komunistinius tikslus, toks priekaištas nieko nereiškia, bet yra tokių "didelių vyrų, kurie išgirdę tokį jo "majestoto" pažeminimą netiktai pradeda teisintis, bet ir pasižada neiti ten, kur komunistai nenori kad žmonės eitų.

Parapijonims (kurie priklauso Liet. Parap.) gi sako, kad jumis

socialistai už nosies vadžio ja ir tam panašiai. Tai vis vadi namų penktakojų triksai. Jie savo propogandai nesigaili nei laiko nei pinigų; o gėdos pas juos veltui ieškotum. Jų melagingai propogandaimės galime lengvai pastoti kelia.

Mes turime žinoti, kad dirbame nesau, ne kuriai vienai partijai, bet mes dirbame del visos Lietuvos labo. Ir del tos Lietuvos labo mes turime buti VIENINGI, DARBSTUS IR PAKANTUS. To iš mūsų reikalauja šia dienine Lietuvos padėtis; to iš mūs reikalauja Lietuvos liaudis. Kas šių pareigų nesupranta, tas negali dirbti kartu su tais, kurie pasišventusiai atsiduoda virš minetoms pareigoms.

J.J.

KIEKVIENO PAREIGA

Kaip kiekviename darbe, taip ir Lietuvos išlaisvinimo darbe atsiranda trukdytojų, kenkejų. Tie kenkejai nera kokie tai kitataučiai, bet tikri broliai lietuviai, kurie netik deda visas pastangas trukdyti tiems kurie dirba už išlaisvinimą Lietuvos, jie siunčia net džiaugsmo telegramas tiems, kurie Lietuvą pardave Rusijai.

Vietiniai komunistai pyksta,

kad tie patys žmonės, kurie keli metai atgal sudarė Komitetą Lietuvoj Demokratijai Atsteigti, dabar kartu dirba su Kanados Taryba. Gal būt, kad Lietuvio jau toks būdas - mylėti savo tėvynę ir užjausti savuosius. Jeigu išeivis lietuvis per metų metus nemuleido akių nuo savo tėvynės, pergyveno kartu jos džiaugsmus ir vargus; džiaugėsi kuomet Lietuva atgavo nepriklausomybę; liūdėjo, kuomet tapo nuversta teisėtai išrinkta Lietuvos vyriausybė, tai kodėl išeivis dabar turi nuo tėvynės nusigrižti, kuomet tenai eina žiaurus brolių persekiojimas, jų trėmimas į gilumą Rusijos. Kodėl išeivis lietuvis neturi liūdėti, kuomet Rusija užėmė Lietuvą ir ke- li lietuviški išgamos prisidėjo prie palaidojimo Lietuvos kaip valstybės?

Tad nereikia stebėtis iš tų, kurie jau tuomet buvo susirūpinę savais broliais Lietuvoj, o dabartiniu kritišku momentu nuo jos nusisuku. Jie visuomet buvo ir dabar yra savo tėvynei ištikimi ir dėl jos gero nesigali dirbti. Tūrētu būti tai kiekvieno lietuvių sventa pareiga.

Gauna laiškus iš Lietuvos ir mūsų komunistai, kuriuose nusi- kundžia blogu gyvenimu po Stalino priespauda, bet tuos laiškus meta į ugnį ir viską paslapti nuo savo draugų. O kurie gauna tam tikrą atlyginimą, tie per savo spaudą samoningai meluoja, jog dabar Lietuvoje pasakiškai gerai.

V-ras

NAUJAS LAIKRAŠTIS

Pirmas "Nepriklausomos Lietuvos" numeris padarė neblogą išpūdį. Tokio laikraščio reikalingumas buvo jaučiamas jau seniai. Lietuvos duobkasiai per "L.B." yra suklaidinę nemažai tikrų lietuvių. Kurie neskaito kitos spaudos ir yra ma- žo

prasilavinimo, esamu momentu negalėjo susiorientuoti kas ištikrųjų atsitiko su mūsų mylima Lietuva, nes "L.B." neperstoja kalbės, kad Lietuva nenustoję Nepriklausomybes ir mūsų krašte užėjo tikras gerbūvis darbo klasei. Bet kas ištikrųjų taip nera, tai dauguma "L.B." skaitytojų nesusivokia. Kaiptik šita nežinystę ir padės prašalinti "Nepriklausoma Lietuva" kas matyti iš jos pirmo numerio.

Pirmame "N.L." numeryje mato- si Tikrų Lietuvos sūnų ir dukterų balsas, kuris užgauna sielos jau- smus ir primena tais sunkias ko- vas, dėl kurių Lietuvių tauta ko- vojo. Ypatinai gerb. moterys gan vaizdžiai nusviečia tuos laikus, kada Lietuvos sūnūs dėjo gyvybes ant tėvynės aukuro, kad tik iš- prašyti svetimuosius iš mūsų kra- što.

Todel į darbą broliai ir se- sės už išlaikymą "N.L." kuri pa- dės nušviesti tikrąją Lietuvos padėti kaip mūsų broliai kenčia o- kupantų priespaudoje. Taipgi pa- rodys tikrąjį veidą mūsų tėvynės pardavikų, kurie susispietę apie "L. Balsą" ir traukia virvę kad greičiau pasmaugti mūsų mylimą Motiną Lietuvą.

Malonu girdėti, kad išeivijos vaikams nėra svetimi mūsų brolių kapai išdygę Lietuvos laukuose kovojant už laisvę ir demokratinę santvarką.

Todel lietuvi nenuliais rankų, darbuokis už išlaikymą mūsų kalbos, papročių ir atsteigimą Nepriklausomos Lietuvos su demo- kratine santvarka. Anot dainos žodžių:

"Lietuviais esame mes gimę,
Lietuviais norime ir būt.
Tą garbę gavome užgimę,
Jai ir neturim leist pražūt."

P. Liaukevičius.

Jau pusantrų metų prabėgo nuo laiko, kai raudonoji meška atėjo Lietuvą globoti ir netruks metai prabėgti nuo laiko, kai ta meška savo grobuoniškom letenom sutrius kino Lietuvos savystovumą, sužalo dama jos kūną ir dvasią, o dabar gydo nuodingomis gyduolėmis, kad išnaikinti lietuvyje atsparumą ko vai už savo teises. Už teises kai po žmogui, kaipo lietuviui ir valstybei.

Akyvaizdoje tos baisios nelai mės Lietuvai ir jos vaikams--randasi nemažai išgamų, lietuviškų komunistų, kurie dar vis stengiasi neriamą lietuviui ant kaklo rusišką virvę temti.

Komunistai sako, kad rusiškai darbinikiška valdžia viską puikiai tvarko.

Mes gi manom ir sakom, kad jie nežino iš kurio galo pradėti.

Sovietiškos spaudos pranešimais remiantis, Lietuvoj praeitą rudeni daug bulvių ir kitų daržovių laukuose užšalo ir, esą, buvo krėiptasi net prie miestelėnų ir istaigų tarnautojų, kad eitų tal kon. Vadinasi, istaigos tarnautojas, dėvis visai nepritaikintus ūkio darbams drabužius ir autuvą, turėjo palikti raštinės pareigas ir eiti kasti bulves, burokus t.t.

Komunistiškai galvojant, yra tai solidarumas, lygybė, organizuotumas.

Mes gi sakome, kad tai didžiausia betvarkė, nes kiekviena darbo sritis turi turėti savo ekspertus.

Jeigu šiandien raštinės tarnautojas išeis laukus tvarkyti, tai nera abejonės, kad rytoj jo raštinėj bus betvarkė, nes šios dienos darbai liks rytojui ir, kuomet prasidės rytojaus darbai, tai tarnautojas nespės jų tinkamai atlikti ir kur nors rasis trūkumas, kuris gal atneš daugiau žalos negu kad būtų žuvs tos bulvės, kurias tas tarnautojas vakar gelbėjo nuo šalčio.

Bet daleiskime, kad ir daržovės neturi laukuose sušalti; dar

pirm sovietiškos tvarkos viešpatavimo nebuvo girdėti, kad įvyktų laukuose masinis bulvių sušalimas.

Kodel gi tas turėjo įvykti dabar? Komunistiškai galvojant, tai yra ūkininkų apsileidimas: tinginiavimas, negerbimas valstybinio turto, arba trumpai suglaudus-sabotažas.

Mes gi manome ir sakome (už mūsų brolius Lietuvoje, nes jų burnos užčiauptos ir mintys persekiojamos) Kas prašė Sovietus atsikraustyti į Lietuvą? Kas jiems davė teisę suvalstybinti žmogaus kruviną prakaitą uždirbtą nuosavybę: kurį jis gerbė, su ja džiaugėsi, naudojosi ir jos nauda-vaisiais dalinosi su kitais. Teikdamas kitiems reikalingų daiktų ir pats pelnydamas užmokesnį: už savo trūšą, už savo pastangas gerinti ūkį visokiose srytyse.

Taigi, atėmė iš Lietuvos ūkininko nuosavybės teises, atėmė iš jo ir pasitikėjimą ateitimi. O kada žuvo pasitikėjimas ateitimi, žuvo noras dirbti, prakaituoti, ar šalti rudens purvyne laukus bedirbant.

O gal būt ne vieno ūkininko bulvės papuolė į atimtas iš jo žemes, tai kam jis eitų jas kasti ir atiduotų maskoliui. Jam užteko darbo kol jis jas išodino. Štai kodel Lietuvoje daržovės sušalo; nemažus nuostolius ir gal būt didelius mai sto ir pašaro trūkumus sudarė. Tai ne jokia tvarka, tai didžiausia darbingumo dizorganizacija.

Tu broliau ir sese, kurs naudojiesi laisvė, netikėk komunistų pasakoms ir jų raštams, kurie nori tau akis apdūmti ir tavo protavimą migdyti. Bet sustok ir pagalvok, tu tuojaus suprasi, kaip yra sunku nešti lietuviams svetimą jungą. Stok mintimi su tais, kurie tiki ir kovoja už laisvę ir Nepriklausomą Lietuvą.

Papasakok savo vaikams koks komunistas yra žiaurus žmonijai ir mūsų brangiai Lietuvai.

Saliomėja.

PAZINKIME SAVO PRIESUS.

BUKIE LIETUVIU --

Negali būti blogesnio apsireiškimo, kad žmogus noredamas bendrauti su geros valios žmonėmis, o susibendrauja su savo aršiausiu priešu. Tokių apsireiškimų dabartiniame gyvenime yra begalės. Irodymui yra faktų daug ir nera reikalo visi suminėti, užteks tik sekanti. Sveikai protaujančiam žmogui yra aišku, kad diktatoriai be skirtumo spalvų yra visi vienodai pavojingi priešai, kaip organizuotiems darbo žmonėms, taip ir paskiriems asmenims. Tai yra žmogui, kuris myli laisvę, teisėtumą ir kulturingą gyvenimą. Bet tuo pačiu laiku mes matome, kad visi diktatoriai randa pakankamai iš tų pačių žmonių sau pasekejų, su kurių pagalba diktatoriai sugeba pavergti ir tuos, kurie diktatorių neapkenčia. Štai supagalba tų neišmanelių, Stalinas su Hitleriu ir Musoliniu baigia porceliuoti visą Europą.

Bet nuostabiausia, kad ir po pavergimo mažųjų tautų, randasi nemažas skaičius žmonių, kurie džiugauja ir kitus ragina džiaugtis, kad diktatoriai užneria karstų kilpą ant jų ir jų tautos. Paprastai tokie žmonės vadinami pamišeliais. Bet lietuviški išsigimeliai šiame atvejuje mėgina tą savo pamišimą primesti tiems, kurie kovoja prieš diktatorių agresiją, tautų pavergimą. Mūsų tautai užkrauta vergija vadina "socializmu". Šios rusišės pamišima labai uoliai demonstruoja komunistinė spauda.

Brangūs tautiečiai! Kam dar neužgeso žmoniškumo jausmas nuo komunistų nuodų lai baikatuoja jų spaudą ir visokius parengimus.

A-tas.

Lietuviu gimei, kodėl nenorai juo būti?

Paimkime kokiosnebut tautos žmones; jie už savo tautą kariauja kraują lieja, savo gyvybių nesigaili, kad tik išlaikius tą, ką jų bočiai jiems paliko.

Atverskime savo tautos istorijos lapą. Pažiūrėkime kaip mūsų protėviai elgėsi. Mes pamatysime, kokie jie buvo karžygiai, kaip kovojo ir galvas guldė už savo numylėtą tėvynę, neleisdami niekam jos užgrobti ir paminti po kojoms. Kada jie suklupdavo, prarasdavo, nepriklausomybę, bet vistiek nenustodavo kovoje, kad ją vėl atgavų. Nors kada per simtmečius buvo pavergti, bet jų širdyse degė lietuviškumas. Nekuomet neišsižadėjo savo gimtos šalies. Nepamiršo savo brangios kalbos, dėl kurios vartojimo, buvo smarkiai baudžiami ir persekiojami. Ir dėka mūsų protėviams, tėvynė mūsų atgimė, pradėjo gražiai, kaip pavasario gėlėle augti, bujoti ir savo jaunyste gėrėtis.

Bet neilgai tuo savo grožiu teko gėrėtis, vos dvidešimts du į pusę metų. Štai, išsoko kraugerys besotis liūtas pagavo ją į savo nasrus.

Ną ir ką mes privalome daryti. Atsirado iš mūsų tokių, kurie skaitosi save "kulturingais", "dažinančiais ir apsišvietusiais", "glosto takruviną liūtą" džiaugias juomi ir net pasveikinimus jam siunčia.

Lietuvi! Nedaryk sau gėdos, neteršk savo ir savų brolių vardą. Ką tau pasakytų tavo bočiai, kurie per amžius kraują liedami kovojo, dėl išlaikymo vardo ir brangios tėvynės Lietuvos.

KURIS YRA STALINO DRAUGAS, TAS YRA IR HITLERIO DRAUGAS.

KANADOS ŽINIOS.

VYRIAUSYBE PEREME DIRBTUVĘ.

-Hamelton, Ont.- Kanados vyriausybė, numatydama streiko pavojų National Steel Car Kompanijos dirbtuvėje, kur dirbama karo reikmenys, perėmė savo kontrolėn dirbtuvės administraciją.

Tai pirmas toks drąsus vyriausybės žingsnis šio krašto istorijoje.

Suminėtos kompanijos darbininkai, vadovaujami C.I.O. unijos, pasitaru laiku pradėjo sparčiai organizuotis ir ruošti streiką. Ginčai darbininkų su kompanija ant tiek surimtėjo, kad federalė valdžia buvo priversta įsimašyti. Kad išvengus streiko, Darbo Ministerijos nuskyrtas taikintojas pasiūlė sąlygas, kuriomis abi pusės, darbininkai ir kompanija, turėjo likviduoti ginčus. Bet kompanijai atsisakius tas sąlygas priimti, vyriausybė nuskyrė Ernest John Brunning kompanijos kontrolierium, kuris priėmė visas sąlygas, kaip buvo taikintojo pasiūlyta ir darbininkų sutikta.

Labiausia kompanija priešinosi priimti atgal į darbą unijos prezidentą George Tauner. Jo grąžinimo į darbą klausimas buvo vyriausia priežastimi grėsiančio streiko, kuris būtų palietęs 2700 ten dirbančių darbininkų.

PREZIDENTAS ROOSEVELT OTTAWOJ.

Ottawa, Ont.- Jungtinių Amerikos Valstybių prezidentas D. Roosevelt ruošiasi aplankyti Kanados sostinę gegužės 14 d. Ta proga Ottawoje ruošiamasi prie didelių iškilmių.

Tai bus pirmas Kanados istorijoje įvykis, kad J.A.V. prezidentas aplankys sostinę Ottawa.

LENKŲ KARIUOMENĖ KANADOJE.

Toronto, Ont.- Atvykus iš Anglijos Lenkijos ministeriui pirminin -kui gen. Sikorskiui, Kanados vyriausybė sutiko organizuoti lenkų kariuomenę Kanadoje. Windsor, Ont. atidaryta tokios kariuomenės rekrutavimo centras ir stovyklos.

Šiomis dienomis gen. Sikorskis kalbėjo skaitlingame lenkų mitinge ir kvietė visas groves vienyti kovai už atsteigimą Lenkijos nepriklausomybės. Šiame mitinge dalyvavo visos Toronto lenkų organizacijos, išskyrus komunistus.

NAUJI KARO MOKESČIAI.

Ottawa, Ont.- Finansų ministeris J.L. Ilsley pranešė, kad nuo dabar iki Kovo mėnesio 1942m. kanadiečiai turės sukelti karo reikalams \$1,450,000,000 mokesčiai ir \$1,050,000,000 paskola. Kartu, tai yra mokesčiai ir paskola \$2,500,000,000.

Nauji mokesčiai bus du kartu didesni, kaip iki šiol mokėjome. Mokesčiai taikomi pagal įplaukas.

Aukšti mokesčiai uždėti ant pasilinksminimų, papuošalų, skanumynų kaip tai: teatrui, automobiliui, košmetikai, gesolinai, cukrus, svaigintai gėrymai, etc.

Finansų ministeris pabrėžė, kad kanadiečiai turėtų padvigubinti šiais metais savo paskolą ir karo taupymo sertifikatus.

LINDBERGHUI PER NOSI.

Lindberghas yra pasakęs, kad Anglija karą jau "pralaimėjo" ir Amerika neturėtų Hitleriui priešintis. Bet 17 Amerikos armijos ir laivyno ekspertų padarė viešą pareiškimą, kad Amerikai padedant Anglijai karą laimės.

Bolševikų Teroro Aukos Lietuvoje.

KAUNAS. Iš Lietuvos gauta se-
kamų žinių apie bolševikų teroro
aukas.

Išvešta į Rusijos Gilumą
Urbšys, Merkys, Svilas, Leo-
nas, Čaplikas, Antanas Tamošaitis
pulk. Matusaitis, kap. Kazakaitis
ir Voldemaras. Apie visus pirmuo-
sius nieko negirdėt; matyt, jie
ar nužudyti ar kalėjimuose kamuo-
jami. Tik Voldemaras, sakoma, lais-
vas ir turįs profesoriaus vietą.

Sušaudyti

Buęs vidaus reikalų ministe-
ris gen. Skučas, saugumo viršininkas
Povilaitis ir kunigas Sušins-
kas.

Nukankinti

Jezuitas Bružikas (mire kale-
jime), Karutis (visai nukankintas
mažai beturįs gyvybes), pulk. Kir-
lys (išėję iš proto), Navikas (iš-
ėję iš proto), Mironas, Dulksnys,
Gesevičius, Domininkas Stankunas
ir Leimanas visi iškankinti.

Sėdi Kauno Kalejime

Apart aukščiau išvardytų, už-
daryti Kauno kalejime šie: kun.
Didžiokas, kun. Narbutas, kun. Ma-
žeika Bistras, Saladžius, Rustei-
ka (pastarieji trys buvo spejama,
kad jau mire, bet dar gyvi), Vo-
kietaitis, Kaulenas, gen. Kubiliu-
nas, Augustaitis, žurnalistas Die-
lininkaitis, ats. kap. Venclovas,
Stenšelis, vysk. Paltarokas, Greb-
liunas, Indrišiunas, Brazulevi-
čius, kap. Katašiunas, Bizauskas,
inž. Steikunas, Skrupskelis, pulk.
Skurupskis, Ladyga, Gudauskas, ats.
pulk. Musteikis, Germanas, kunig.
Miliauskas, Eučeris, Šarka, Rama-
nauskas, Kižys, Grudzinskas, gen.
Gustaitis (sugautas begant per
sieną), inž. Algirdas Nasvytis,
Sliešoraitis, Ivanauskas, kap. Vi-
lius, leit. Taunys, Dr. Kazys Gri-
nius.

Kituose kalejimuose, be abejo

taip pat yra dideli būriai poli-
tinių kalinių. Daugybė žmonių, kuo-
nors nužiuorėtų, yra iš po nakties
dingę ir niekas negali sužinoti,
kur bolševikų žvalgyba juos išve-
žė.

ŽVALGYBA NUŽUDE EDVARDA
ZABARĄSKĄ.

Kauno gyventojai rado ant Ne-
muno kranto kažkokio vyriškio dra-
bužius. Tuoju apie tai buvo pra-
nešta GPU ir milicijai. Tačiau
šiedvi reikalo netyrinėjo. Kiek
veliau miesto gyventojai surado
ir lavoną. Pasirodė, kad lavonas
buvo Edvardo Zabarauskio, iki bol-
ševikų okupacijos buvusio radiofo-
no direktoriaus, o prieš tai il-
gus metus buvusio prezidentūros
referentu. Jis tris kartus buvo
GPU žvalgybos suimtas, tardomas
ir vis paleidžiamas. Kiekvieną
kartą GPU agentai Zabarauskui duo-
davo suprasti, kad jo likimas pri-
klausys nuo to, ar jis sutiksias
"susiprasti" ir jiems padėti "dir-
bti".

Kauno visuomenė yra įsitiki-
nus, kad velionis buvo GPU teroro
akto auka.

BE REKOMENDACIJOS NEGAUS TARN.

"Draugas" Bauža, Telšių bolše-
vikų partijos komiteto sekretorius
rašo, kad jo apskrities istaigos
bijančios priiminėti į tarnybą as-
menis, kurie nėra gavę bolševikų
partijos rekomendacijų. Toliau ra-
šoma: "Partiečiai kartais užsiima
tarpusaviais ginčais-intrigomis.
Pav., Rietave ginčų išaiškinimui
sugaišta net 4 dienos."

Tai šitoks geras lietuviams
darbininkams gavimas darbo ir pra-
gyvenimas prie Staliniškos tvarkos

SIURPULINGOS ŽINIOS.

Padėtis Lietuvos miestuose ir miesteliuose ypatingai bloga. Namų savininkai išgужami iš nuosavų namų. Jiems jokio darbo nesuteikiama. Vėliau jie kaltinami nedarbu, kemsami į prekinis vagonus, gabenami į Rusijos gilumą ir niekas apie jų likimą daugiau nieko nepatiria.

* * *

Lietuvos kaimas, ūkininkai apkrauti rekvizicijomis. "Iš viršaus" nustatoma kiekvienam ūkininkui pristatytinas javų kiekis ir gyvulių skaičius. Kas neišgali, tam ūkis atimamas, atiduodamas kitam. dažnai, tokiu būdu, ūkininkas priverstas tarnauti savo buvusiam bernui.

* * *

Miestuose ir bažnytkaimiuose siaučia valkatos, paleisti kaliniai, huliganai. Miestelių viršininkai esą dažniausia žydai. Patriotiškieji lietuviai pagrobiami, be jokių aiškinimų, nakties metu, kemsami į kalėjimus ir ten "dingsta".

* * *

Esamoji Lietuvių Sovietų kariuomenė daugiausia mongolai. Jų aprėdai pasibaisėtinas: nudrįkę, apšepę, neturi apatinių drabužių, o mūdikiai pasiuti iš maišams naudojamose medžegose.

* * *

Lietuvos kalėjimų langus sovietai užmūrina, iš kalėjimų kambarių išimtos lovos. Iš kalinių dažnai visai atimami drabužiai ir jie kalinami nuogi iki numiršta.

* * *

Daug ateinančių iš Sovietų į Lietuvą vagonų turi užrašus: "Bažnyčios Lietuvai". Šitokie užrašai dedami Sovietų liaudžiai mulkinti. Vagonai esti visai tušti. Jie Lietuvoje prikraunami visokių turto ir gražinami pilni į Rusiją.

* * *

Viename N miestely, Lietuvoje, pirma buvo viso tik 6 policininkai. Dabar, prie Sovietų, jų esama 60, neskaitant kriminalinės policijos. Kriminalinėje policijoje lietuvių beveik nėra. Panaši policininkų proporcija padidėjo visuose Lietuvos miestuose ir miesteliuose.

* * *

Už žydo pavadinimą žydu, Lietuvoje, žmonės esti tuč tuojau nubaudžiami. Žydai Lietuvoje privaloma vadinti draugais, broliais.

* * *

Kovo pradžioje bolševikai sušaudė Tauragės burmistrą adv. Laikuną. Jis buvęs kaltinamas tuo, kad Rusijos revoliucijos metu tarnavęs rusų vad. baltojoje armijoje. Adv. Laikūnas pastaraisiais metais vertėsi praktika Šiauliuose.

* * *

Pastaruoju metu GPU žvalgyba sudarinėja sąrašus visų lietuvių, kurie pirmiau priklausė Šaulių Sąjungai, Geležiniam Vilkiui ir kitoms panašioms organizacijoms. Taip pat į tuos sąrašus įtraukiami asmenys, tarnavę revoliucijos laiku priešbolševikinėje kariuomenėje. spėjama, kad visi į tokius juodus sąrašus įtrauktieji bus iš Lietuvos išvesti arba kaip kitaip izoliuoti iš Lietuvos gyvenimo.

* * *

Kaip žinoma, praėjusį rudeni Lietuvos kariuomenė buvo įjungta į maskolius okupantų raudonąją armiją ir iš jos likusių buvo sudarytas vadinamas 29-tasis raudonosios armijos teritorialinis korpusas. Lietuvos karius, "apšviestus" leninizmu ir stalinizmu, po kiek laiko Maskva pareikalavo prisiekti Maskolijos raudonajam carui Josifui Visarionovičiui. Nežiurint iš anksto numatytų baidų pasėkų, vis dėlto atsirado nemaža karių, kurie tokią priesaiką atsisakė duoti. Visi atsisakiusieji prisiekti iš po nakties iš kareivinių kaž kur dingę. Apie jų likimą iki šiol niekas nieko nežino.

REIKIA TIK PAGALVOTI.

Esu gavusi laišką iš Lietuvos, kur rašo, kad mano gimtajame kaime yra apgyvendinti rusų kariai.

Kurie atsimename praeitą didįjį karą tie gerai žinome, ką reiškia svėtimos kariuomenės igula-apgyvendinimas tiems, pas kuriuos jie apsistoja. Nežiurint jau to, kad jie paima viską kas jiems būna geriausia ir naudinga, palikdami šeimininkui tik mažą namų kampelį ir žinoma, praščiausi. Jie ima viską be jokio atsiklausimo jausdamiesi patys tikrais šeimininkais. Savininkas turi tylėti ir pasitenkinti tuo, kas jam lieka. Nors su skausmu ir neapykanta širdyje, tačiau pasipriešinti svetimajai valiai jie lieka bejėgiai.

Reikia tik pagalvoti, ar norėjo Lietuvos kaimietis, kad jo sodyboje kur jis ramiai ir tvarkingai gyveno, būtų apgyvendinti svėtimos šalies kariai. Tikrai tikiu, kad nes kiekvienas nori būti laisvas ir nepriklausomas. Tuo labiau nenorėjo Lietuvos kaimietis, kad jis būtų svetimųjų persekiojamas, ar atimta jo gerėsnieji kambariai.

Žinokime, kad visų tikrųjų lietuvių šventa pareiga prisidėti su lig savo išgalės už Lietuvos Nepriklausomybės-laisvės atsteigimą. Nereikia tikėti tiems, kurie sako: "Netokios tautos kaip mūsų Lietuva liko pavergtos, kurios aukštai sto vėjo pasaulio akyse kaip kultūroj, taip ir politikoj.

Man rodosi, kad tokiais išvažiojimais tie žmonės netik patys klysta, bet ir kitus, mažai galvojančius greitai suklaidina. Tik atsiminkime tą, kad lietuvių tautos žmonės nebūtų dirbę ir kovoję už pasiliuosavimą iš po caro priespaudos. Nebūtų dirbę ir savo jėgų eikvoję už Lietuvos Nepriklausomybės atsteigimą po pasaulinio didžiojo karo. Gal visai nebūtų buvę lemta Lietuvių tautai džiaugtis

savo Nepriklausomybės darbo vaisiais. Tikime, kad lietuvių tauta dvidešimtu metu išgyvenus nepriklausomai, ne nori ir nenorės nešti svetimųjų priespaudos ir dabar, kuri yra palaikoma svetimųjų karių durtyvo pagalba ir be pasigailėjimo yra slopinama lietuvių dvasia.

Tačiau tikime, kad lietuvis yra drąsus, patvarus ir rižtingas. Kantriai kenčia tylėdamas ir giliai išsidėdamas į širdį tas neteisybes, kurias jis dabar turi pergyventi. Atėjus lemiamai valandai jis mokės orientuotis ir parodyti savo priešams ir išnaudotojams tą, ko jie yra verti ir užsitarnavę.

Skandžiausia yra tas, kad tos pačios Lietuvos motinos vaikai, mūsų pačių sesės ir broliai, kurių gyslose teka tas pats lietuviškas kraujas, krūtinėje plaka ta pati lietuviška širdis. Nejaučia savo sąžinės, nejaučia šios didžios pareigos, kur kiekvienas Lietuvos sūnus turėtų stoti į kovotojų eiles dėl atgavimo nepriklausomybės.

Vietoj to, jie beraikalingai eikvodami laiką ir jėgas, dirba svetimiems. Būdami lietuvių tautos vaikai, užuot kovoti už savo tautos laisvę ir gerovę, su atsidavimu dirba svetimiems. Tuom padėdami mūsų tautos priešams palaikyti svetimųjų priespaudą mūsų Tėvynėje.

Pagalvok rimtai, mielas brolaušese, ar nesigailėsi kada nors už savo dabartinius darbus, kuriuos atlieki dėl savo gimtojo krašto. Ar nejauti savo senutės motinos širdies skausmo, kurią palikai savo gimtinėje. Deja, likimas lėmė taip, kad senutė motina neteko vienintelės paguodos-sūnaus, kuris ją globojo. Jis liko paimtas kariuomenės ir susirūpinęs rašo, kad dar nežino kur jam paskyrta kariuomenės laiką reikės gyventi. Gal svetimame krašte.

O.V-nė.

Viz. L. L. L.

SAVANORIO KELIAS.

Aplinkui kvepia parako kvapas. Toliuose liepsnoja ugnys nugulę ant kalnų. Bažnyčios bokštas gel-svu ugnies silueta kėpšo viršum liepų. Naktis... Kažko staugia šunės pagiriais. Juk nealkani: už-virtę šimtai pažeistų gyvulių mau-roja, kitų užsibaigusiu akys išs-progusios kaip laukiniai obuoliai.. ne vieno griaučiuose rausiasi var-nos ir vilkai. Harmonija! Pašėlus sumišimo harmonija! Patrankų, šrapnelių išraustos duobės, apka-sai tarytum kurmių išversti... iš jų kyšo kraujuotos rankos lyg šaukdamosios dangaus keršto, o ap-linkui verda kulkosvaidžių katilas.

Purvinas pasaulio rūbas apsupo ir Lietuvos kūną. Visą kūną. Nuo kojų, ligi vainiko. Ištrypti ru-gių laukai nebesiūbuoja želmanimis. Nulaužyti, nuaškyti sodai, išver-stos drobių skrynios, suminti aš-tuonyčiai, paleisti vėjais patalai.

Sėdi ant lušnos nuodėgulių krūvos Laurienė ir linguoja. Isi-segęs į motinos krūtį alkanas kū-dikis, renka piršteliais ašaras nuo motinos veido ir meta į žemę. Laurienė ilgai žiūri į besiskerėš-čiojanti mažąjį ir mąsto: "Mažulė-li, užtrėšk dirvą motinos ašara... Juk čia gyvensi... Išstatysi rūmą pažangaus skonio... Tu būsi vyras su karžygio šalmu... Išsemk iš ma-no širdies meilę savo žemei! Iš-keik ranką už jos garbę ir sienas, už taiką ir vieningumą."

Mažytis pasispardo, isirausia į motinos baltus drobinius plačia-rankovius ir šelmiškai šypsosi, lyg tai jis žinotų rūpestingosios motinos mintis. Tuo tarpu po Lau-rienės širdimi - sujuda nauja gy-vybė. Laurienės akys sustoja vie-nam taške, lūpos rožių lapais su-

siraukšlėja, plačiosios drobių rankovės - nuleidžia žemyn rankas.

Viešpatie, juk žadėjau Laurą išrengti savanoriu! Čia mažytis glėby... O jau čia vėl... Dieve, bet ka-gi aš galiu skirti daugiau bundančiai Tėvynei?... Laurienės akys paskesta erdvių tamsiuose nakties toliuose... Ji žiūri į auš-rinę pro kalną mirguliuojančią... O tén, padėbesėliais, žiba mili-jonai mažyčių, trykstančių yvai-riomis spalvomis iš niūrių nakties tamsų... Laurienė kažko virpa, ir vėl mąsto:

Juodbėris nereikalingas. Žagre plūgą, akėčias ir visus žemės pa-dargus vokiečiai ištasė... Žemė geroji, per duobes ir granatų ari-mus vos kastuvu prieinama..Lauras, kaip tėvas ir vyras - labai reika-lingas, bet šiandien Lietuva tik aušrėtekiuos.. Reik vyrų! Reik pečių! Reik proto ir raumenų! Žodžių - reikia jėgos. O aš, to-kia žemės kupstas, tik žodžių ga-liu prisidėti... Galiu auklėti tik bšimas Lietuvai jėgas...

Surakino Laurienė kūmšti, ji mano pasiryž... Nuodėgulus pras-vaisčius šiaudų būdą nusipins kaip vyrai naktigonėse, kaip dobilie-nose. Kastuvu prasikas eželę, kit-ikišti bulvei... O dar ir rūkšty-nių pilnos lankos žalialapių, gra-žių prieš saulę kupstais išsiplė-tusių. O vandens! Pilni ežerai ir upės! Tai kas, kad kartais at-plaukia bangelės išsirpusios raus-va, kruvina puta... Bulvelė užaug rūkštynių pasiskynei, tegu Lauras eis savanoriu! Svetimų ugnynuos jau tikrai nepakenčiamą!

Ten toli, už pelkės, nusi-prunkščia juodbėris. Pašilėj,

nusistaugia vilkas, šunų gauja
 pradūnda vieškelį ir lavonais nu-
 klotą lauką.

Kalne pasirodo juodas taškas,
 kurs pro balsvą rūką vis artėja ir
 didėja - tai parskuba iš miestelio
 Lauras. Jis neria kiek pajėdamas,
 kiek galėdamas. Seną, aprūdijusį
 šautuvą "birdanka" vadinamą per
 petį užsimetęs, mintis bėga ir a-
 pie karą, ir apie mielą žmoną
 Adelę.

Sugrišiu ligi artės jai pas-
 kutinis mėnuo... Juk tikiu, kad
 greit apsidirbsim su vokiečiais ir
 kolčakais. Rugių pūrą paslėpiau
 bulvių duobėj po kiečiais, ir kru-
 štienės puspūdį išsaugojau nuo re-
 kvizitorių. Tai vis bus Adeliukei
 ... Ji mane leis į savanorius.
 Dievaži leis. Ji tokia kilni ir
 gera, kad tiesig angelas! O aš
 eisiu!... Už tuos nuodėgulus, už
 sugriautą lizdą, eisiu! Ir nieks
 nesulaikys! Kad ir per ugnį - man
 vistiek pat! Tegu vaikai žinos,
 kad jų tėvas brangino, gynė tą a-
 rimą, į kuri bočiai supylė savo
 prakaitą, idėjo daug triūso, kurio
 naštomis vilko knygnešis savo bro-
 liui šviesą. Tad, ar verta būti
 lepše?! Pulkų pulkai plaukia į
 Kauną! Vyžai, sermėga, švarkas ir
 batas, taukši vienu laisvės troš-
 kuliu!

Ir, kada aušrinė pasuko rytų
 link, tada Adelė išlydėjo savo
 Laurą į savanorius. Jos kairioji
 apglėbus miegantį glėby kūdikį, o
 dešinioji virpa Lauro delne:

Eik, mielas... Šok į balno
 kilpas, leisk juodbērėli... Nešk
 širdį už Tėvynę, už jos nepri-
 klausomybę... Žiūrėk, aušra jau
 bala, jau kyla stebinančios sau-
 lių ugnys, jau plaukia vieške-
 liais kariai savanoriai, neatsi-
 lik, nepavėluok, mielas...

Ir sudundėjo žemė, ir sustiro
 balno kilpos, o Tėvynės balsas

trimitais aidėjo ir šaukė savo
 vaikus į kovą už laisvę. Subruz-
 do kaimukaimai, sukilo miestai ir
 dvarai, susiliejo vieningomis sa-
 vanarių jūromis ir išėjo už Lietu-
 vos laisvę ir nepriklausomybę.

Ir, kai kitą pavasarį išdygo
 bulvė Adelės praraustu kastuvu,
 kai čirškė naujagimis karklų lop-
 šy, tada parėjo juodbērėis nuleidęs
 galvą, ir parnešė Adelei tik Lauro
 sermėgą.

Tai buvo Lietuvos aušrėte-
 kiuos... O kur šiandien taip sun-
 kiai iškovota Lietuvos laisvė ir
 nepriklausomybė; kurią atpirko
 jos tikri sūnūs savo krauju ir
 kančiomis... Kur?... Pasakyk,
 mielas skaitytojai!

Marija Aukštaitė.

VIS PRIMENA TAVE ...

Lietuva, nukankinta,
 Tau lašakraujas iš pėdų...
 O rytas dar nešvinta,
 Tik girdisi rauda beržų.

Kad aš galėčiau atsiklaupiti,
 Prie Tavo kojų kruvinų...
 Kad aš galėčiau jas nuprausti --
 Širdies tyriausiu balsamu.

Į sielos drobę įvyniočiau,
 Tavo gilią, opią žaizdą;
 Bet Okeanas užia, šniokščia --
 Jis audžia vien graudžias godas.

Stoviu išblyškus šiapus kranto,
 Praviram rūpesčio grabe...
 O bangos užia, šniokščia, trankos
 Ir vis man primena Tave...

Loreta Bružikaitė.

NETARNAUK STALINO BUOŽEMS,
 O DIRBK SAVO TEVYNES IŠVADAVIMUI.

AR RUSIŠKAS KOMUNIZMAS NEKENKIA TAUTIŠKUMUI.

"L.B." nenustoja kartojęs, kad tik Sovietų Rusijoje klesti visų tautų draugiškumas ir niekas jų tenai nepersekioja. Kalba kas nori kokia kalba ir turi spaudą kiekviena tauta savo kalboje.

Ar ištikrųjų yra taip su kito mis tautomis, ar nesiimu ginčytis. Bet visi gerai žinome, kad nemažas skaičius lietuvių gyveno tolimuose Rusijos užkampuose dar caro laikų ištremti už lietuvišką žodį (kalbą). Nemažai tremtinių ir dabar yra gyvų; taipgi nemažai lietuvių yra apsigyvenę iš praeito karo pabėgėlių. Pokariniais laikais buvo leidžiami trys ar keturi laikraščiai lietuvių kalba ir jie visi buvo su kūnu ir dūšia atsidade garbinimui bolševikiškos santvarkos ir "saulės" Stalino. Ir štai jau kelinti metai kaip jų negirdėti, kur tai tylai dingę kartu ir su leidėjais.

Šiame krašte "tavorščiai" aiškina, kad užsidade dėl stokos lėšų ir mažo skaičiaus skaitytojų. Argi čia argumentas ir kas gali juo patikėti. Mes žinome, kad šia me kontinente užsidade nekurie laikraščiai dėl lėšų stokos, arba išeina rečiau, bet tik nevysi iš karto. Bet Sovietų Rusijoje mirė visi iš karto, dargi su savo visais leidėjais. Ar čia laisvė tautiškumui?

Dabar-gi rusams okupavus Lietuvą, ar ištikrųjų jie nekiša nosies į lietuvių tautiškumą? Jei-gu jie atėjo į Lietuvą kaip lygus pas lygų, tai ir turėtų mokytis mūsų kalbos, nes jie tik svečiai ir valgo mūsų krašto duoną. Jei taip, tai neturėtų brukti savo kalbos ir versti versti lietuvius jos mokytis. Bet ar taip yra? Nes pėjo koją ikelti mūsų kraštui, tuo jau prigrūdo galybes savo valdininkų, kurie mokina lietuvius naujos "vieronos" kaip garbinti Staliną. Daugumas lietuvių nesupranta

jų "pamokslų", taigi ir verčia lietuvius mokytis jų kalbos. Steigia mokyklas, visokių kursus, kurių tikslas yra rusinti lietuvius. Argi čia ne Muravjovo laikai? Ar nekenkimas mūsų tautiškumui? Ar tai tokia tautų lygybė kuri "klesti" Sovietų Rusijoje? Čia aiškus tikslas yra rusinti lietuvių tautą, gal dar žiauresniais būdais negu Muravjovo laikais. "L.B." maskoliai tai gerai žino, bet jie už ištikimybę "saulėi" Stalinui gatavi atiduoti savo dūšią.

Išsivie, ar ilgai tave kvailins Rusijos agentai? Ar tau nebrangus lietuviškas žodis, kurį anais laikais skleidė knygnešiai ir dėl kurio šimtai buvo kalėjimuose. O tai pat tūkstančiai geriausių Lietuvos sūnų padėjo savo gyvybę dėl lietuviško žodžio. Vykime laukan Rusijos agentus iš mūsų tarpo.

Kanados Povilas.

PRENUMERATOS PLAUKIA.

Nuo montrealiečių per įvairius asmenis, daugiausiai per Montrealo Tarybos Iždininką M. Vaikšnora gauta virš 40 prenumeratų. Iš Flin Flon per J. Urboną 8. Iš Edmontono per P. Kairį 9. Keletas iš Hamilton ir net iš Šuvenytų Valstijų pavieniai asmenys siūnčia laiškus prašydami siuntinėti jiems "N.L".

Kanados lietuvių kolonijos pradeda adbusti, net tokiose vietose, kurios buvo vadinamos komunistų tvirtovėmis. Žmonės pamatė jų apgaule, jų pasidavimą Maskvai ir jau šalinasi nuo jų.

Tai geri ženklai, tai rodo, kad Kanados lietuviuose komunistų varoma propaganda per daugelį metų, nepajėgė nuslopinti lietuvių jausmo. Nepajėgė visus išmokinti, kad dirbtų Maskvai, vieton kad dirbti savo tėvynės naudai.

MŪSŲ REMEJAI.

Pasirodžius jaunai "N.L." tikri Lietuvos sūnūs-dukros džiaugiasi ja, kad turės tikkamą dirvą savo mintims, savo nuomonei, apie mūsų užgrobtą brangią tėvynę visuomenei išreikšti.

Mes daug gauname įvairių laiškų, bet dėl vietos stokos, tik nekurios išstengiame patalpinti.

GERBIAMI DRAUGAI BENDRADARBIAI !

Sveikinu jumis visus ir linkiu jums visiems gero pasisekimo, tarp Kanados lietuvių visuomenės, tam naujam žiurnalui "Nepriklausoma Lietuva", tas yra prakilnus darbas Kanados lietuvių visuomenei, aš manau, kad Kanados lietuviai jį sutiks su didžiausiu džiaugsmu ir parama.

Draugai ir draugės, ligi šiam laikui mes Kanados lietuviai neturėjome pažangio laikraščio Kanados lietuvių tarpe. Tiesa, kad ir buvo "Liaudies Balsas" kuris yra leidžiamas Toronte komunistų prisidengusiais darbininkų obalsiu, mulkina Kanados lietuvius. Jis niekuomet nedavė vietos parašyti tiesos žodį jame, tiktai tam kas giria komunistu "Kromeli", tas gauna vietos "Liaudies Balse".

Taigi, mes, kanadiečiai turėdami savo laikraštį "Nepriklausoma Lietuva", karts nuo karto turėsime kur ką parašyti ir išgirsti naujienų.

Tad visi stokim į darbą, paremkim Kanados L. Komiteto darbus ir užsirašykim "Nepriklausomą Lietuvą". Aš siunčiu draugai jums vieną dol. ir prašau jūsų siuntinėti man "N.L.". Taip pat kiek man aplinkybės leis, aš padėsiu šiam naujam darbui. Linkiu draugams veikti visiems vieningai, tad visuomet darbas bus gerai atliktas.

Draugai ir draugės Torontiečiai, nenuleiskit rankų, nes iš komunistų pusės dės daug pastangų kenkti jūsų darbui, mes visi Kanados lietuviai jumis padėsime.

Draugiškai: V. Navog.
St. Boniface, Man.

Gerbiamieji,

Labai apsidžiaugiau "Drauge" pamatęs Tamstų leidinio vieną numerį. Kaip gerai kad daromos pastangos leisti patriotinį laikraštį, nepasiduoti bolševikams.

Ar nebūtų galima nors mažą spaustuvėje leidžiamą laikraštį sudaryti. Kiek būtų galima mes "Drauge" pareklamuotume, gal kas ir iš U.S.A. užsisakytų. Jei būtų reikalo, galėčiau aš kartkartėmis ir po straipsnelį parašyti ir kitus paraginti. Aš taip atjaučiu jūsų patrijotinį darbą ir suprantu, kaip jums sunku, kai cina spausdinamas tik bolševikų lietuvių laikraštis.

Su pagarba: Kun. J. Prunakis.
Chicago, Ill.

Gerbiamieji!

Laikraštyje "Darbininke" pastebėjau ten tilpusį straipsnelį, aprašant apie jūsų naujai leidžiamą laikraštuką.

Malonėkite suteikti man platesnių žinių apie tą laikraštį ir jo kainą į Š.V. Kadangi aš esu gyvenęs Kanadoje geroką laiką, tai kad dabar ir gyvenu Š.V., bet vis vieną būtų labai malonu gauti žinių apie mano tautiečius Kanadoje.

Su pagarba: M. Stankevičius.
Waterbury, Conn.

ŽINIOS IS ORGANIZACIJŲ.

K.L.Tarybas rengiami šokiai i-
vyks gegužės mėn. 17 d. šeštadienį,
lietuvių parapijos svetainėje. Pra-
džia 8 val. vak. Visi mėgėjai pasi-
šokti, kviečiami atsilankyti, nes
bus gera muzika.

* * *

Birželio mėn. 8 d. Šv. Jono Kr.
pašalpos draugija rengia išvažiavimą
prie Šv. Augustino seminarijos
Smulkmenos tilps dienaščiuose ir
lapeliuose.

* * *

Birželio mėn. 15 d. K.L.Taryba,
rengia išvažiavimą atžymėjimui
vienų metų liūdėsio nuo okupavimo
Lietuvos. Programoje bus įvairių
pamarginimų. Išvažiavimas atsibūs
irgi Šv. Augustino seminarijos lan-
kose.

Kiekvieno lietuvių pareiga bū-
ti tame išvažiavime ir išgirsti
kalbas, kurios bus pašvestos atžy-
mėjimui to liūdno įvykio. Smulkes-
nių žinių tėmykite dienaščiuose
ir savaitraščiuose.

ĮVYKĘ PARENGIMAI.

Kovo mėn. 30 d. K.L.T. Montrealo
skyrius turėjo išpūdingą koncertą,
kurio programoje pildyme dalyvavo
pasižymėję artistai iš New Yorko
ir geriausios vietinės meno jėgos.
Programa susidėjo iš 14 punktų.
Publikos prisirinko tiek, kad net
netilpo į Vytauto D. klubo svetai-
nę. Koncertas pasisėkė visapusiš-
kai, nes liko gražaus pelno.

* * *

Gegužės mėn. 3 d. C.C.F. lietu-
vių skyrius surengė linksmą vaka-
rą, suvaidindami vieno veiksmo ko-
mediją "MIKO TEISMAS". Vakaras vi-
sapusiškai pasisėkė.

SIDABRINIS JUBILIEJUS.

S.L.A. 278 kp. Hamiltone atžymėjo
savo dvidešimts penkių metų sukaktį
užsikviesdami S.L.A. 236 kp. narius
su savo programa, ką pastarieji ir
atliko. Nuvažiavo su dviem veikalais
būtent: "Del Ugy Nualpo" ir "Dvi Kū-
mutės". Veikalus pildė visi valdybos
nariai ir labai vykusiai buvo su-
vaidinti. Publikos buvo pilna sve-
tainė. Šokiams užsibaigus visi to-
rantiečiai buvo užkviesti vaišėms,
kurios atsibuvo pas gerb. Braknius.

* * *

VESTUVES.

Gegužės mėn. 10 d. Toronte, apsi-
vedė p-lė Genavaitė Marcinkevičiūtė
su Jonu Kundrotu. Šliūbą ėmė
lietuvių bažnyčioje.

Reikia priminti, kad p-lė G. Mar-
cinkevičiūtė, vos tik suspėjo iš
Lietuvos išvažiuoti prieš praside-
dant šiam karui.

Linkėtina jaunavedžiams laimin-
giausio gyvenimo.

Winnipeg lietuviai piktinasi
komunacių elgėsiu. Komunaciai dėjo-
si dideliais Lietuvos "patrijotais"
kol Lietuva nebuvo okupuota. Komu-
nistai ir ginklų pondą rėmė, bet
kaip tik Sovietų Rusija okupavo
Lietuvą, tai komunistai visai užmir-
šo, kad esą lietuviai ir visa ką
garbina kas yra rusiška. Dabar jau
komunistai priešingi ir Lietuvos
Nepriklausomybės minėjimui 16 vas.

NACIŲ GALVA PABEGO ANGLIJON.

London Ang.-Vienas iš žymiausių
nacių šulų RUDOLF HESS išspruko iš
Vokietijos į Angliją.

Hess aiškina, kad Hitleris ruo-
šiasi su sovietinti Vokietiją ir
kad jo bičiulystė su Stalinu neša
pražutį žmonijai.

AŽUOLAI TEN UŽIA.

Kultūra ir mena,
Ištaškė, išdraikė,
Valstybinį planą --
Sumynė, sumaigė.

Ten už Okeano,
Horizontalai verkia;
Kur Tėvynę mano --
Jau rusai pavergę.

Ten šautuvų buožės,
Prirėmę artoją --
Atima jo žemę,
Bara, muša, tvoja.

Nekalta, bejėgė:
Grandiniais apkaustė...
Verkia horizontalai,
Skausmu apsiniaukstę.

Valdininkų rankos,
Į pančius pateko!
Į nevieno širdį --
Kulipka prašneko.

O lietuvio lūpos,
Tyla surakintos,
Ir žodžiui, ir laisvei --
Virvės užnarintos.

Surakintų minios,
Garvežiuose užia...
Kad liko Tėvynėj,
Tik tuščia bakūžė.

Sugužėjo minios,
Barzdotų ūsorių --
Nusigando giriós
Ateivių graborių.

Ir šilai, ir girios,
Raudėjo, lydėjo...
Ištremtųjų akys,
Vien skausmu žērėjo.

Kurie tylią žemę
Šarvuočiais apsėjo,
Ir kerštu aptemę;
Suplaukė, suėjo.

Laužė sopulingai,
Rankas motinėlė --
Kai varu jos sūnų
Į pančios įnērė.

Pritraukė kanuolių,
Pulkus kareivijos --
Atnešė mūs broliui,
Nelauktos vergijos.

Akis pražiūrėjo,
Į Sibyro kraštą...
Daug maldų sudėjo --
Belaukdama rašto.

Surausė mūs žemę,
Vielomis apkarstė...
Kiekvieną takelį --
Sargyboms aptvarstė.

Bet, tyla bežodė,
Klabena langinė...
O širdį taip skriodžia,
Net akys užtinę.

Už žodį, už raštą,
Į pančius rakina!
Į Sibyro kraštą --
Mūs brolius dangina.

Dreba senutėlis,
Ištremtųjų kertėj:
Kam jis gyvulėli,
Nuslėpė patvartėj.

Kalėjimai bjaurūs,
Prigrūsti žmonelių...
Prieš tą rusą žiaurų --
Reik klaupties ant kelių.

Lai anūkas verkia,
Alkiu pritroškintas --
Rusui visko reikia,
Kad būt patenkintas.

Vienutėj vaitoja:
Išblyškęs lietuvis --
O rusas kvatoja,
Sumynęs gerbuvį.

Lietuvi! Broluži!
Išeik, prieš skriaudiką!
Ažuolai ten užia --
Kad jau visur plika...

Loreta Bružikaitė.

PAVASARIS BUVO.

Pavasaris buvo, paukšteliai čiulbėjo,
Ir savo balseliais visus jie žavėjo.
Po žalios giraitės kukavo gegutės,
O kaimuose liūdnei dainav mūs sesutės.

Ant upelio kranto mergelė stovėjo,
Nelaimių suspausta jinau daug liūdėjo.
Iš josios akelių biro ašarėlės,
Užgautos joms vėjo žolelės ir gėlės.

Gailiai ji raudėjo, sunkiai aimanavo,
Ir skūndė Dievuliui ji nelaimės savo.
O brangus Dievuli už ką mane baudi,
Kodėl tavo rykšte dėl manęs taip skaudi.

Kad mano mieliausi Stalino "Judošiai",
Ištremdami musė kaip koki "Kaipošiai".
Vien, kad jisai žodį jiems priešingą tarė,
Tad jį į Sibyrą sučiupe išvarė.

To mano širdelė negali pakeisti,
Kad savo mieliausi taip prisėję pamesti.
O kiek tuomet skausmo jautė širdis mano,
Kas karštai mylėjo, tas skausmą numano.

Dar širdis graudintis visai nenustojo,
Dar ilgėsio bangos krūtine kilnojo.
Kaip staiga sulaukiau tą žinę baisiausią,
Kad rusai nužudė mano mylimiausią.

Kada šituos žodžius mergelė kartojo,
Upės vandenėlis prie sau ją viliojo.
Žadėję nuraminti nuvargusią sielą,
Ir jąją nuvesti kur ras savo mielą.

Staiga ji pamatė senai jau regėtą,
Upelyje veidą savo numylėtą.
Jai mintis sumišo, ji upelin puolė,
Ir pražuv' gelmėse slaptinga varguolė.

Giraitėję kaip pirma gegutė kukavo,
Bet prie to upelio jau nieks nedejavo.
Aplinkui pakrantėms lapeliai šlamėjo,
Jauna Lietuvaite jau to negirdėjo.

H.F.R.

LIETUVIAI VERKIA, DEJUOJA,
O JIE SAKO, KAD DAINUOJA.

INDĖNAI ESA GERI CHIRURGAI.

Arizonos valstijoje yra Hopi giminės indėnų rezervacija. Šitie indėnai, laikydamiesi senovės papročių, kas metai suruošia vadina mus gyvačių šokius. Laike apeigų indėnai visai apsiivynioja nuodigomis barškančiomis gyvatėmis, bet, žiūrovo nuostabai, nei vienam gyvatė neįkanda.

Nėsenai išėjo aikštėn visa paslaptis. Pereitų metų rugpiūčio mėnesį Amerikos Gamtinės Istorijos Muzejaus šliaužių skyriaus prižiūrėtojo padėjėjas Dr. Charles M. Bogert nuvyko į Arizoną stebėti indėnų "gyvačių šokių" apeigas. Pasibaičius šokiam indėnų kunigai suskato gaudyti gyvates, kurių daugelis, paleistos ant žemės, jau buvo nušliaužę į artimus akmenynus. Laike tos gyvačių medžioklės, indėnams nematant, Dr. Bogert vieną 30 col. gyvatę pasigavęs įvyniojo į skudurą ir paslėpė kepurėje. Vėliau

jis tą gyvatę išegzaminavo. Pasirodė, kad jos geluoniai yra labai gražiai išimti. Be to, išpiautos ir nudus gamina iltys, taip kad gyvatė padaryta nenuodinga visam amžiui.

"Tai nuostabus faktas", sako Dr. Bogert, "kad Hopi indėnai yra net tiek susipažinę su barškančiosios gyvatės anatomija, jog gali prašalinti atsargines iltis."

K.

KODEL JOS VILIOJANCIOS.

Apskaičiuojama, kad net 24,000 000 Amerikos moterų dažo lūpas ir per 15,000,000 moterų reguliariai išsikvėpina kvėpalais.

Samatra tai namai didžiųjų vorų. Kai kurie esą net iki 9 col. dydžio, o kuomet ištiesia kojas, užima 17 col. plotį.

PAKILUSI GIESMĖ

(Iš "Kunigaikščių miesto" poemos, už kurią autorius laimėjo 1939 m. valstybinę premiją)

Nutilusi giesmė vėl, į padangę kyla,
Kaip dūmas timijamo, miros ir kodylo,
Nutilusi giesmė vėl neša visą šalį -
Bažnyčių miestų murus ir laukų lušnelę -
I ten, kur rytuose malda ir raudos girdis,
I ten, kur vėl išvydo laisvės saulę širdys,
I ten, kur užkelti mums buvo sunkūs vartai,
I ten, kur krito jie jau paskutinį kartą.

Senųjų kunigaikščių, tėvų sosto mieste.
Tau Lietuvai per amžius buvo lemta šviesti.
Visos tautos skausmais ir meile išaugintas,
Kaip perlas nuo vagių, lietus, nei vėjai, -
Spindėk ir šviesk ir vėl iš pančių išvaduotas,
Visų žvaigždžių žiedais mūs žygiams vainikuotas.

Kaip be žiedų gėlė, juoda naktis be ryto,
Mes be tavęs našlaičiai šalnoj ir šalty vytom,
Mes be tavę ir jūron išplaukt nedrįsom drasiai -
Taip buvo liūdna, nyku, taip buvo ankšta dvasiai!
Nei vėtroje žaibų, nei verto laisvės mosto,
Iškeltos mūsų buvęs vėl suplaukė į uosta,
Vėl grižom žemės art, kviečių aukšinių sėti
Ir nevilty skaisčia tava viltim tikėti.

O Vilniau, o brangi, šventa aušrų aušrine,
Tu visuomet lietuvio guosdavai krutinie!
Tu, kaip pavasaribaltų alyvų kekė,
Žavėjai klystančio Jogailos seną akį,
Aukštuos Neries šlaituos, pakrantėse
Ramino Vytautą pušų kepturės žalios,
O iš Trakų Kęstutis kai į Kauną jojo,
Tik tavo soduos amžinai užmigt svajojo.

O Vilniau, Gedimino sapnuose pražydes,
Ir laisvėj ir vergijoje vis kilnus ir didis,
Kartų kartoms vaidilų maldose pašvestas
Ir amžiais, kaip žvaigždynų stebuklingas raštas,
Spindis lietuvio sieloje be dėmės šešėlio,
Tu vėl gyvent ir augt ir vest mus prisikėlei,
Gyvenk ir auk ir vesk į tėvų garbę tautą,
Kad ji laisva šioje žemėje amžiais viešpatautų!

O Vilniau, Aušros Vartų žvaigždtoji šventovė,
 Nei metalai, nei karai tavęs mums nesugriovė, -
 Iš jujų išbridai tu su Kristupu šventuoju
 Ir ant pečių kaip kūdikį šviesių dienų rytojų
 Išsinešei iš dūkstančių, skandinancių verpetų!
 Ir vėl nuaidi vardas tavo per pasaulį platų,
 Vėl kelias praeitis žila, kur požemiuose rūsi -
 Buvai širdis tu Lietuvos, buvai, esi ir būsi!

Nutilusi giesmė vėl padangę kyla,
 Vėl geležinis vilkas jos aiduos prabyla,
 Vėl regim pro rukus mums mojanč Gediminą,
 Vėl Vytautas svečiuos į menę mus vadina,
 O menėje senoj Kęstutis mūsų laukia,
 Veidai jų džiugesio pilni, neapsiniaukę.
 Veilais šviesiais ir mes prieš jų sustokim veidus,
 Tegu naktis pikta be atminimo sklaidos.

Tegu giliam kape tautos klajonės miega,
 Te niekas nebekels iš žemės keršto diego,
 Te brolis broliui bus vėl mylimiausias brolis,
 Te baltas vytis skries per dangų vėtro uoliais,
 Te pasaka sena, kaip užmiršta mōtulė,
 Kuri kalnelyje po tuopomis ten dūli,
 Apgaubia klonius ir upes, girias ir pievas,
 Tesaugo mūs laukus vėl mūsų geras Dievas.

Kai vasarvidy, Jo ranka pakilus laimins
 Nuo Mūšo lig Drūkšių, visus lig Ulos kaimus,
 Jam Agnus Dei gaus visų bažnyčių bonios
 Ir maldai Palanga puls, Vižainis ir Švenčionys,
 O Trakų ežero ausroj pakeltos vilnys
 Vėl kaip sena garbė į aukštą krantą vilnys
 Ir dulkes neš į dugną nuo senųjų plytų
 Ir džiūgaudamos sveikins naują laisvės rytą.

V. Brazdžionis.

SKAITYTOJŲ DOMESIUI.

Visi skaitytojai ir simpatikai prašomi įsitēmyti naują "Nepriklausomos Lietuvos" ir Kanados Lietuvių Tarybos antrašą.

Siųsdami pinigų išpirkite "Money Order" sekančiai: Lithunian Council of Canada, Box 1046, Postal Station C. Toronto, Ont.

Skaitytojai turi žinoti, kad visa šiam laikraščiai medžiaga ir visas kitas darbas išleidimui šio laikraščio yra atliekama darbininkų žmonių, kurie per dienas dirba o liuoslaikį išnaudoja leidimui laikraščio. Skaitytojai privalėtų leidėjams atleisti, kad laikraštis neišeina kiekvieną mėn. tuo patčiu laiku. Kol laikraštis neturės apmokamo žmogaus - nereguliariškumų išvengti negalėsime. Tačiau bus dedamos pastangos, kad "Nepriklausoma Lietuva" išėitų kas mėnesis.

R E D A K C I J A.